

zarejestrowane w Sekretariacie Generalnym dnia 30 czerwca 1987 r. i odnowione podczas składania dokumentu ratyfikacyjnego dnia 23 czerwca 1989 r. (tekst oryginalny w językach francuskim i hiszpańskim)

Królestwo Hiszpanii oświadcza, iż postanowienia artykułu 4 ustęp 2 nie mają zastosowania do jej obywateli.

SZWAJCARIA

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 28 listopada 1974 r. (tekst oryginalny w języku francuskim)

Szwajcarska Rada Federalna oświadcza, iż postanowienia artykułu 4 ustęp 2a porozumienia nie będą miały zastosowania do obywateli szwajcarskich oskarżonych lub skazanych w Szwajcarii za ciężkie przestępstwa przeciwko państwu, obronie narodowej lub potencjałowi obronnemu państwa.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

Oświadczenie z dnia 19 października 1971 r., złożone przez Stałego Przedstawiciela Zjednoczonego Królestwa, zarejestrowane w Sekreta-

riacie Generalnym dnia 20 października 1971 r. (tekst oryginalny w języku angielskim)

Zgodnie z artykułem 9 ustęp 2 Porozumienia europejskiego w sprawie osób uczestniczących w postępowaniu przed Europejską Komisją oraz Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, mam zaszczyt oświadczyć w imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, że na podstawie niniejszej notyfikacji postanowienia tego porozumienia będą miały zastosowanie do następujących terytoriów: Jersey, Guernsey i Wyspy Man.

REPUBLIKA CZESKA

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 27 marca 1996 r. (tekst oryginalny w języku angielskim)

Postanowienia artykułu 4 ustęp 2a nie mają zastosowania do obywateli Republiki Czeskiej.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższego porozumienia, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*

537

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1996 r.

w sprawie sposobu organizowania i prowadzenia działalności w dziedzinie promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, publiczne zakłady opieki zdrowotnej, jednostki pomocy społecznej, szkoły i uczelnie, zakłady penitencjarne, placówki resocjalizacyjne, jednostki wojskowe są zobowiązane do organizowania i prowadzenia działań w zakresie promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym.

2. W działaniach, o których mowa w ust. 1, mogą uczestniczyć stowarzyszenia i inne organizacje społeczne, fundacje, samorządy zawodowe, kościoły i związki wyznaniowe, grupy samopomocy pacjentów i ich rodzin oraz inne osoby prawne i fizyczne.

§ 2. Działania w zakresie promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym są realizowane w szczególności przez:

- 1) rozwijanie w społeczeństwie wiedzy i umiejętności potrzebnych człowiekowi do samorozwoju i samo-realizacji, radzenia sobie ze stresami i wymaganiami środowiska oraz zwiększania kontroli nad swoim zdrowiem psychicznym,
- 2) kształtowanie zachowań i stylów życia korzystnych dla zdrowia psychicznego, w tym zapobiegających nadużywaniu alkoholu, używaniu innych substancji psychoaktywnych i paleniu tytoniu,
- 3) uwzględnianie zagadnień promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym w programach nauczania, a także w progra-

mach kształcenia podyplomowego i zawodowego osób zajmujących się nauczaniem i wychowaniem, leczeniem, opieką, rehabilitacją i resocjalizacją oraz w programach ochrony zdrowia i w środkach masowego przekazu, w tym w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji,

- 4) tworzenie placówek zajmujących się poradnictwem psychologicznym i pomocą psychospołeczną oraz wczesnym rozpoznawaniem potrzeb dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego,
- 5) organizowanie i wspieranie zróżnicowanych form oparcia społecznego, zwłaszcza grup samopomocy osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 6) prowadzenie działalności naukowej, wydawniczej i popularyzacyjnej,
- 7) inicjowanie działań psychoedukacyjnych, rozwijanie umiejętności potrzebnych człowiekowi w celu kształtowania prawidłowych stosunków międzyludzkich w miejscu pracy.

§ 3. 1. Tworzy się Radę do Spraw Promocji Zdrowia Psychicznego jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach z zakresu promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym, zwaną dalej „Radą”, działającą przy Ministrze Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Do zadań Rady należy w szczególności:

- 1) opracowywanie projektów krajowych programów promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym, w uzgodnieniu z Ministrami: Edukacji Narodowej, Obrony Narodowej, Pracy i Polityki Socjalnej, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, oraz przedstawianie ich do zatwierdzenia Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 2) przygotowanie okresowych ocen wykonania zadań w zakresie promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym przez właściwe organy i instytucje oraz przedstawianie Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej wniosków w zakresie działalności organów administracji rządowej, a także innych państwowych instytucji zobowiązanych do prowadzenia promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym,
- 3) inicjowanie działalności badawczo-wdrożeniowej w zakresie promocji i zapobiegania, o których mowa w § 2,
- 4) opiniowanie projektów przepisów prawnych w sprawach, o których mowa w § 2,
- 5) wyrażanie opinii o przedstawianych Radzie, przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej lub innych zainteresowanych ministrów, projektach wydatków budżetowych i innych, przeznaczonych na cele promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej powołuje i odwołuje, z własnej inicjatywy lub na wniosek ministrów, o których mowa w § 4, przewodniczącego i członków Rady — spośród specjalistów z zakresu medycyny, pedagogiki, psychologii, socjologii, a także innych dziedzin nauki, zajmujących się teorią i badaniami promocji zdrowia psychicznego i zapobieganiem zaburzeniom psychicznym.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej nadaje Radzie regulamin określający szczegółowo zakres, organizację i tryb jej działania.

5. Rada przedstawia Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej coroczne sprawozdanie ze swojej działalności.

§ 4. Ministrowie: Edukacji Narodowej, Obrony Narodowej, Pracy i Polityki Socjalnej, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Zdrowia i Opieki Społecznej zapewniają realizację programów, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1.

§ 5. W celu realizacji działań, o których mowa w § 2, wojewodowie mogą organizować wojewódzkie ośrodki poradnictwa i pomocy psychospołecznej, zwane dalej „wojewódzkimi ośrodkami”.

§ 6. Wojewódzkie ośrodki organizują działalność w zakresie promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym na terenie województwa oraz współdziałają z instytucjami oświatowymi, wychowawczymi, opiekuńczymi i leczniczymi, w szczególności przez:

- 1) poradnictwo, konsultacje oraz pomoc w problemach rozwojowych, wychowawczych, małżeńskich, rodzinnych i zawodowych,
- 2) pomoc psychospołeczną dzieciom i młodzieży, żyjącym w warunkach wysokiego ryzyka dla zdrowia psychicznego,
- 3) wczesne rozpoznawanie zaburzeń rozwoju psychoruchowego u małych dzieci,
- 4) inicjowanie, organizowanie i wspieranie rozwoju różnych form oparcia społecznego dla osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 5) prowadzenie interwencji kryzysowych, telefonów zaufania, grup samopomocowych oraz organizowanie tej działalności na terenie województwa,
- 6) doskonalenie zawodowe osób zajmujących się poradnictwem psychologicznym i pomocą psychospołeczną.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*